

 Sabieu que...
els turistes estan molt desorientats pels constants canvis en els horaris de tancament de moltes botigues

La xifra del dia

69

Diumenge, 08 d'abril de 2012

www.elprogres.ad

[ACTUALITAT](#)
[OPINIÓ](#)
[CONFIDENCIAL](#)
[ENTREVISTES](#)
[VÍDEOS](#)

EL TRIANGLE

NOTÍCIA COMPLETA

28/03/2012 |

La vaga que no arriba

Delfi Roca

No és fàcil portar la lluita social fora de la virtualitat digital. Per una banda s'ha perdut la por a opinar a les xarxes socials, el que ha creat una nova consciència social reforçada en constatar que hom no està sol front les amenaces i els moviments agressius dels poderosos. Per l'altra encara perdura la mandra a sortir al carrer i emprendre accions que obliguin a l'Estat a rectificar les seves decisions.

Com un foc forestal mal apagat, la teoria econòmica liberal, la que ens ha dut on som econòmicament i socialment, torna a revifar amb força a l'escalf dels governs conservadors que aprofitant molt bé els descobriments de la ciència cognitiva. Han sabut confondre la població fins acceptar dòcilment mesures com la desregulació financera, la privatització dels serveis públics, la reducció del personal a l'Administració, les retallades de les prestacions socials, en definitiva, el desmantellament de l'Estat del benestar construït pels nostres pares amb molts esforços i molta lluita, amb el record viu del dolor de dues guerres mundials.

Per fer-ho ha calgut crear i/o aprofitar un clima de por generalitzada i ampliada pel mitjans d'informació afins als seus postulats. No és gaire habitual veure tancar capçaleres de diaris nacionals; tot i saber que no són econòmicament rendibles sempre acaben trobant una mica més de finançament. Excepte, és clar, si la seva línia editorial apunta cap a la promoció del que és "Público". Amb aquesta por instal·lada al cos de la nostra generació, amb el llenguatge i els missatges adequats, acabem acceptant com inevitables decisions que si que són evitables. Perquè ni tots els polítics són iguals ni les seves polítiques tampoc ho són.

Aquest poder necessita la crisi i els estats d'emergència com alguns partits a Espanya necessitaven la ETA per guanyar vots, malgrat dir que volien acabar amb ella. Sempre el doble llenguatge, l'ambigüitat calculada. Sempre menys democràcia, menys llibertat com a resultat. Sovint se sent dir fal·laciosament que la política només és una qüestió de gestió. Amb aquest argument fal·laç s'asseuen al Govern persones amb perfils de gestors, sovint amb títols de prestigioses escoles de negoci. Seran les escoles de negoci els nous seminaris on s'imparteix una nova religió? Els seus alumnes, en acabar els seus estudis, són enviats pel món a defensar els postulats de la liberalització econòmica i social? Es dediquen a crear xarxes relacionals i d'interessos com a missioners totalment entregats? Passen del competitiu món empresarial al de l'Administració de l'Estat, i viceversa. Això explica moltes de les seves decisions.

Per això, ara, quan ens trobem en una situació de disrupció social i moral, amb molts polítics desorientats i acovardits, enemics del que ignoren, ara, quan podem constatar en les nostres vides on ens ha portat aquesta ideologia liberal de desregularització i de privatitzacions, és un bon moment per recordar les paraules que va dir el president nord-americà Franklin D. Roosevelt a uns progressistes que volien incloure les seves propostes al famós New Deal: "D'acord! Ara sortiu al carrer i feu-m'ho fer!".

[1 Comentari](#)
[Comentaris](#)
[Imprimir](#)
[Enviar](#)
[Tornar a la portada](#)

(1 en total)

L'orfeneta laurediana | 29/03/2012

A força de no haver-ho rellegit fa temps, ja tenia injustament mig oblidat que tots els morts de les guerres mundials -camperols i obrers la gran majoria - també van tràgicament fer la seva aportació a la creació de l'estat del benestar.

ENVA'NS EL TEU COMENTARI
Autor: (Nom cognoms) *

Comentari: *

Codi: Codi de comprovació *

* Camps obligatoris

